В Лос-Анджелесі, просто на газоні,
Впав чоловік в травицю долілиць
І бачить крізь планету: грають коні
І грає Роська в шалі їх зіниць.

Впав чоловік і бачить крізь всю землю
Траву свою і стежечку свою,
Таку свою, що геть не відокремлю
Від тої споришевої в раю.

Впав чоловік під пальмами чужими
І бачить верболози, й чагарі,
І сиву матір з сивими дверима,
Де туляться на кроквах дві зорі.

Впав чоловік, і годі йому встати,
І кранами його не підвести.
Він бачить крізь планету: вийшла мати,
Він крізь планету шепче їй: "Прости".

Хто він такий? Чого він так ридає?
Чого він сльози сушить крадькома?..
Це блудний син. І хто його не знає?
На скронях в нього вже кипить зима.

В Лос-Анджелесі, просто на газоні,
Впав чоловік в травицю долілиць.
Над ним ревуть тяжкі залізні коні
І небо стогне від залізних птиць...